

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX

№ 2 (2418).

ВІВТОРН, 3 СІЧНЯ 1978 року

Газета виходить з 1939 року.

Ціна 2 коп.

ПЕРША КОЛОНКА

ВЧИМОСЯ В ШКОЛІ

Немає в нашій країні молоді людини, для котрої життя не починалося б з шкільного порога. Тут, у школі, ми гнізнаємо світ, вивчаємо його, готуємось до самостійного життя. Сьогоднішнім юнакам і дівчатам будувати світле комуністичне завтра. А для цього потрібні знання.

Ось чому школа, освіта завжди були під неослабною увагою нашої партії і народу. Ще один доказ того — постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовки їх до праці», прийнята напередодні Нового року. Відзначаючи великі успіхи в галузі освіти, зокрема завершення переходу до загальної обов'язкової середньої освіти, що є видатним досягненням радянського народу, керівного Комуністичного партією, Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР намічають нові рубежі, ставлять нові завдання в діяльності загальноосвітньої школи.

У постанові вказується, зокрема, на те, що в школах часом не повністю використовують можливість уроку, в учнів не виробляють називів самостійної творчої роботи. Ось тут і треба сказати своє слово шкільним комітетам комсомолу. Досвід кращих шкіл області — Гайворонської середньої № 5, Богданівської десятирічки імені В. І. Леніна, Маловісківської середньої № 3 говорить про те, що шкільний комсомол має широкі можливості в боротьбі за знання. Досвід організації шкільних наукових товариств, предметних тижнів та інших форм роботи повинні стати надбанням усіх шкільних комсомольських та піонерських організацій.

«Прошу прийняти мече на роботу», — з таким проханням звернулася до голови колгоспу імені Леніна Долинського району випусниця Кіровоградської середньої школи Люба Сердюк. А разом з нею ще 25 її однокласників. І в господарстві вони сьогодні не випадкові люди. Бо в школі оволоділи не тільки глибокими знаннями основ наук, а й трудовими навиками для роботи в сільському господарстві, одержали посвідчення механізатора.

Нашій сільськогосподарській області необхідні молоді руки. І приклад долинців не поодиноким. Підготовка до виробничої діяльності — важливе завдання сучасної школи. За шкільною партою вибирають свою майбутню професію старшокласники Гайворонського району. В міжшкільному навчально-виробничому комбінаті вони можуть набути одну з п'ятнадцяти професій, потрібних для сфери матеріального виробництва. Всього в нашій області, яка є ініціатором створення таких комбінатів, їх десять. Та було б добре, якби такі об'єднання були в кожному районі.

Це всього кілька проблем, на які звертаєш увагу, коли знайомишся з постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про подальше вдосконалення навчання, виховання учнів загальноосвітніх шкіл і підготовки їх до праці». Але таких проблем у постанові порушено значно більше, і жодної не може випустити з уваги шкільний комсомол. Одне з першочергових, найважливіших завдань комсомольських комітетів — глибоко ознайомитися з положеннями постанови, ретельно вивчити її зміст, щоб визначити свою роль, свої можливості у виконанні накреслених партією та урядом.

Комсомольський телетайп

1978-й: УДАРНИЙ СТАРТ

Повір'я гласить: як проведеш перший трудовий день року, таким буде весь трудовий рік. Що ж, коли так, то молоді Долинського птахокомбінату зробили друге січня серйозну заяву на 1978-й — ювілейний рік Ленінського комсомолу. Напередодні юнаки і дівчата зобов'язалися перевиконати змінні норми. Кожен визначив для себе конкретні рубежі.

А коли настав час підбивати підсумки першого робочого дня, ніхто не приховував задоволення: всі перевиконали завдання. Найкращі — забійник Микола Карандашов, обвалювальниця Сльга Бондаренко, формувальниця ковбасних виробів Марія Ставнича. Якість їхньої роботи заслуговує відмінної оцінки.

Віднині, вирішили молоді трудівники підприємства, досягнуті результати повинні стати нормою.

Долинський район.

Перший робочий день нового року почався із зборів. Комсомольсько-молодіжна бригада формувальників головного заводу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія», очолювана Олександром Павленком, зобов'язалася на них до дня відкриття XVIII з'їзду ВЛКСМ виготовити понад план 50 кубометрів бетону і зекономити 8 кубометрів бетонної суміші. Вироби бригади підуть на будівництво атомних і теплових електростанцій, житлових будинків тощо.

На трудову вахту стали комсомольці Віктор Титов, Борис Орел та їхні товариші.

Світловодський район.

Групкомсоргові комсомольсько-молодіжного колективу цеху безалкогольних напоїв Маловісківської райспоживспілки Анастасія Цюрієва чим похвалитися — в перший день третього року п'ятирічки цех працював уже в рахунок березня. В торговельну мережу району щодня надходять сотні декількох фруктових напоїв. Продукція має великий попит.

Маловісківський район.

Якість нашої роботи

КОНКУРС З ТОЧКИ ЗОРУ УЧАСНИКА

ПРОТЯГОМ ось уже чотирьох років мені щастить брати участь в міських і обласних конкурсах професійної майстерності. Стаж чималий і дає, вважаю, право поділитися своїми думками про ці поєдинки.

У вересні минулого року мені випала честь представляти нашу область на республіканському конкурсі профтехмайстерності. Перемогти на ньому вдалося завдяки тому, що постійно вчуся у передових робітників нашого заводу, підвищую рівень технічних знань на спеціальних курсах. Дуже в нагоді стали й попередні «домашні» конкурси. Шкода, що не всі вони проходили на хорошому рівні. Наприклад, конкурс молодих токарів і фрезерувальників Олександрії на базі заводу під'ємно-транспортного обладнання п'ятирічного року. Організатори його чавіть не підготували як потрібно робочі місця: верстати були брудні, не вистачало інструментів. Побачивши такі умови, дехто відмовився навіть від жеребкування. Святковий настрій, з яким прийшли молоді робітники, щоб помірятися своєю майстерністю, був зіпсований. Конкурс пройшов в'яло, без вогника.

Того ж року в Кіровограді молоді токарі зібралися на обласний конкурс. Та хоча організаторам подібних поєдинків між молодими майстрами різця досвід не займати, трапились прикрі промахи й тоді. За умовами учасники конкурсу мали дозволити користуватися своїми інструментами і пристосуваннями. Але чомусь ніхто із них заздалегідь не отримав хо-

ча б наближеного креслення конкурсної деталі. То ж і вийшло, що ніхто із гостей змагання не приїздив із собою потрібних інструментів і пристосувань і потрапив у нерівні умови, порівнюючи з суперниками — кіровоградцями.

Добре, позторюю, що такі конкурси не система. Можна виділити і найкращі.

НА ТРИБУНУ ОБЛАСНОЇ КОМСОМЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Такий, приміром, як минулорічний обласний конкурс на Олександрійському електромеханічному заводі імені ХХV з'їзду КПРС. Адміністрація, партійна, профспілкорова і комсомольська організації потурбувалися заздалегідь, щоб він пройшов успішно. Все було детально продумано. Висококваліфіковані спеціалісти підготували обладнання, на всіх робочих місцях — необхідний інструмент. Та ще й учасники змагання прихватили з собою потрібний інструмент і пристосування, бо заздалегідь за два тижні їм надіслали креслення конкурсної деталі. На випадок непередбачених поломок під час конкурсу працювала спеціальна бригада висококваліфікованих слюсарів-ремонтників. Все це створило хороший настрій впевненості, бажання

перемогти. Поки йшли поєдинки за верстатами, на стіні з'явилася газета з фоторепортажем про події на конкурсі. Багато хлопців отримали тут же на пам'ять фотографії.

Все, що залежало від організаторів цього конкурсу, було зроблено на хорошому рівні. Але, як побачили після заключного слова журі, для результатів — маю на увазі успішних — цього виявилось замало. Хоча багато із учасників конкурсу показали високий рівень майстерності, на жаль, частина гостей виступила досить посередньо. Саме із числа тих, хто не являвся переможцями заводських і міських конкурсів. Природно виникло запитання: як могло таке трапитися? Чому на змаганні кращих із кращих опинилися ті, кому ще потрібно дорости до такого права? Не зроблю відкриття, якщо назву головні причини цього. Іноді ми не знаємо, коли навіть буде обласний конкурс, бо організатори... не повідомляють дату проведення змагання комітетам комсомолу. Якщо ж і повідомляють, то в такі строки, що на підготовку залишається зовсім мало часу, а то й зовсім не залишається.

ПРЕСТИЖ конкурсів в очах молоді великий. Тисячі молодих робітників підприємств області самі були учасниками заводських, міських і обласних професійних турнірів. Тисячі молодих токарів, фрезерувальників, газоелектрозварників, представників десятків професій вели спір за почво змагатися на

(Закінчення на 2-й стор.).

НА МОЛОЧНИСТОВАРНИЙ ФЕРМІ № 1 КОЛГОСПУ «ЛЕНІНСЬКИЙ ШЛЯХ» ДОЛИНСЬКОГО РАЙОНУ СТВОРЕНО СІЛЬКОРІВСЬКИЙ ПОСТ. ЙОГО ОЧОЛИЛА ПАРТГРУПІ ФЕРМИ НАДІЯ ТИХОНІВНА МЕЛЬНИЧЕНКО.

НА ФОТО: ЧЛЕНИ СІЛЬКОРІВСЬКОГО ПОСТА ЗАВІДУЮЧА ФЕРМОЮ ВАЛЕНТИНА КОЛІСНИЧЕНКО (ЗЛІВА) І ДОЯРКА ГАЛІНА ГОРА В ЧЛЕНІ БОНОМУ КУТКУ ФЕРМИ ЗНАЙОМЛЯТЬСЯ З ПЛАНОМ РОБОТИ СІЛЬКОРІВСЬКОГО ПОСТА НА НОВИЙ, 1978-Й РІК.

Фото В. КОВПАКА.

● Ми — радянські

ЯК ЗРОБИТИ КАР'ЄРУ

АНДРІЙ Гаврилович я знаю давно, тож без будь-яких передмов виклав йому суть. Мовляв, так і так, треба розповісти про те, як зробити кар'єру молодому виробничикові. При слові «кар'єра» мій співрозмовник недовольно повія плечима. Та відповісти нічого не встиг: задзвонив телефон, а потім до кабінету в черговій справі зайшов один з ремонтників.

До теми розмови повернулися хвилини через двадцять. Саме почалася обідня перерва. Ніхто не турбував керуючого. Було чути, як вітер пожовклим листям вистукує по шибках вікон осінню мелодію. Це настроювало на неквапливу розмову.

Андрій Гаврилович Ямковий уже більша двох десяти років очолює Покровське відділення районного об'єднання «Сільгосптехніка». На його очах (і не без його участі, звичайно) чимало колишніх робітників стало командирами виробництва. Микола Іванович Балашов, наприклад, Микола Павлович Шаповалов, Валентин Іванович Зайцев... Іншими словами, зробили кар'єру.

Так чому ж ми інколи з упередженням ставимось до цього слова? Чи не тому, що отожденоємо його з похідним від нього — «кар'єризм»? Як свідчить словник, кар'єризм — це гонитва за особистим успіхом у службовій та іншій діяльності через честолюбство чи з корисливих мотивів на шкоду суспільним інтересам. Явище це у нас нетипове і повсюди осуджується.

По співзвучності ми недолюблюємо і слово «кар'єра», — м'яко усміхається Андрій Гаврилович, — хоча кожний із нас і наш спосіб життя в цілому сприяють кар'єрі людини праці. Взяти хоч би Миколу Павловича Шаповалова...

Та перш ніж знайомитися, знову звернемось до словника. Він тлумачить, що кар'єра — це швидке й успішне просування в службовій, суспільній, науковій та іншій діяльності. Завдяки чому досягається те просування, у словнику не сказано. Тож даваймо простежимо в житті, на прикладі кількох молодих людей.

Нинішній головний інженер відділення Микола Шаповалов керуючому А. Г. Ямковому в сини годиться. Та стосунки у них ділові, товариські. То від того, що добре знає справу молодий спеціаліст.

Микола Шаповалов, син колгоспника, змалку полюбив степ і техніку. Він не раз чує, як батько, Павло Петроович, бідався, що вийшов з ладу той чи інший трактор, такий необхідний у полі. І по закінченні школи без вагання пішов працювати в місцеве відділення «Сільгосптехніки», опанував професію слюсаря по ремонту машин. Через рік його призвали до лав Радянської Армії. Проводжаючи Миколу, ремонтники наказували служити на совість і обов'язково повернутися до майстерні. І, відслуживши, він повернувся, знову очолює заводську роботу. А згодом вступив до Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. 1976 року, вже з дипломом, заїзав до рідного колективу.

От і добре, що закінчив, — радо привітав А. Г. Ямковий, — якраз потрібний головний інженер.

А чи справлюся? — зашарівся Микола.

— Знання є, бажання працювати — теж. Що ж іще треба? Досвід приїде, — заспокоїв керуючий.

Так і став Микола Шаповалов головним інженером.

Через кілька місяців, у листопаді того ж року, комсомольці обрали його секретарем комсомольської організації.

У турботах непомітно минув рік. Непомітно, але не безслідно. За цей час зріс Микола і як спеціаліст, і як людина. І 8 серпня минулого року комуністи підприємства одноголосно прийняли його кандидатом у члени КПРС. Рекомендації дали керуючий А. Г. Ямковий, секретар парторганізації О. О. Ларіонов і райком комсомолу.

Головні дати з біографії Шаповалова: народився 1948 року, у двадцять вісім років став головним інженером, у двадцять дев'ять — комуністом.

Завідуючий майстернею М. І. Балашов на два роки старший за головного інженера. До армії теж працював у відділенні, автослюсарем був. Коли повернувся, то підприємство направило його на навчання до інституту.

Колишній робітник Валентин Зайцев по закінченні Української сільськогосподарської академії працює інженером-контролером, колишній слюсар Олександр Кузін після інституту — інженером-діагностиком.

Ой як реально, зримо життя підтверджує, що радянські люди сповна користуються конституційним правом на працю, на освіту, на вибір професії за бажанням.

Що ж примушує людину від верстата знову сідати за парту?

— Хочеться більше знати, тоді і жити цікавіше, і радість від праці більша, — каже М. Балашов.

— Коли більше знаєш, то й користі своєму колективу більше можеш принести, — відповідає Микола Шаповалов.

І це не просто слова. Нинішнього року в сусідньому з майстернею колгоспі «Юведа» стебла гороху були довжиною в півтора метра. Жатки ЖБН-3,5 накручували ті легелі стебла, а не косили, тому була низька продуктивність праці, великі втрати врожаю. Уміельці з Покровського відділення «Сільгосптехніки» на чолі з головним інженером М. Шаповаловим дообладнали заводські жатки активним ножем, і агрегати працювали значно краще.

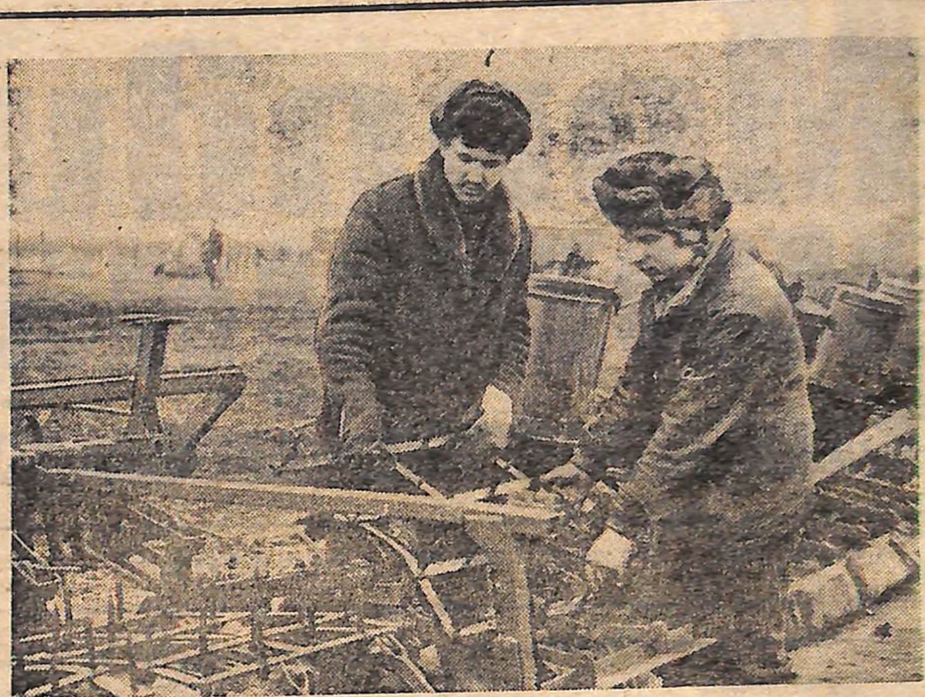
Або такий приклад. До майстерні надійшла поламана гичкозбиральна машина БМ-6 із колгоспу «Юведа». А дефіцитних запасних частин не було. Тоді начальник майстерні М. Балашов разом із слюсарем І. Шаповаловим, електрозварником М. Волчосим, токарем М. Журавльовим запропонували і втілили в життя вдосконалення привода приймальної транспортерів та очисника головок. Машина довго не затрималася в майстерні. Комбайнер М. Коновалов тепер нею успішно збирає цукрові буряки.

— У нас і робітники, і інженерно-технічні працівники мають високу кваліфікацію, — розповідає керуючий відділення, — та життя ставить дедалі вищі вимоги, тому-то і дбаємо про підготовку кадрів. Шофер М. Полетаєв за направленням підприємства навчається в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування. Вже на п'ятому курсі. Так що незабаром наш колектив поповниться ще одним спеціалістом.

Андрій Гаврилович знову лагідно усміхається:

— Як бачите, про кар'єру молодих дбає колектив, держава в цілому, і від того користь і людині, і державі. Така діалектика соціалістичного способу життя.

В. ЦВЯХ.

ГОТОВНІСТЬ НОМЕР ОДИН

Закінчився ювілейний рік. Молосі хлібороби комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 2 колгоспу «Перше травня» Маловисківського району перевиконали план продажу державі всіх сільськогосподарських культур 1977-го. Хлібороби з кожного гектара зібрали по 44,1 центнера озимої пшениці, по 402 центнери цукрових буряків. Ще вищі зобов'язання на третій рік десятої п'ятирічки.

Щоб зустріти весну у всеозброєнні, молоді тру-

дівники швидко темпами готують техніку. Нане-редодні 60-річчя встановлення Радянської влади на Україні колектив рапортував: все ґрунтообробне знаряддя — на лінійці готовності. Відремонтовано вже два зернозбиральних, два кукурудозбиральних та один силосозбиральний комбайн. Три чверті тракторів готові до виходу в поле.

Комсомольська група бригади дбає про широку гласність соціалістичного змагання, стала ініціато-

ром створення поста якості. Дозорці якості ремонту сіялок, культиваторів, котків, борін, комбайнів признали відмінною. Серед кращих молодих ремонтників — Іван Дейкун, Василь Кушніров, Іван Подкопайов, Микола Подлесний, Василь Лубцов та Михайло Костін.

До дня відкриття роботи XVIII з'їзду ВЛКСМ молоді механізатори зобов'язалися відремонтувати всю зернозбиральну техніку.

На фото: на ремонтних роботах відзначилися молоді механізатори Василь ЛУБЦОВ та Михайло КОСТІН. Текст і фото Ю. СТОРЧАКА.

Безумовно, шанувальники читачу, новий рік уже приніс тобі щось нове. Підготували й ми тобі нову рубрику — «Школа комсорга». Її матеріали адресуватимуться насамперед комсомольським активістам області. Особливо тим, кого вперше обрано патяжком молоді. А якщо за плечима кількарічний досвід роботи, то все одно не можна хвалитися стопроцентним знанням усіх тонкощів комсомольської роботи: комсомольському керівникові потрібно вчитися постійно.

Але як вчитися? Чого в першу чергу? Давайте поради, перш ніж публікувати «Школу комсорга». Адже ми хочемо розповісти саме про те, що ви менше всього знаєте, в чому відчуваєте труднощі або чим зацікавилися особливо.

Тому просимо заповнити цю невеличку анкету. Заповнюється вона просто: пропонуємо, яка нам не сподобалася, закресліть, яку вважаєте потрібною — лишити без змін, а якщо котрась пропозиція вам дуже до вподоби, підкресліть її. Потім вирижте анкету і відправте в конверті за адресою: КІРОВОГРАД-50, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, «МОЛОДИЙ КОМУНАР». Якщо хочете щось додати, чого немає в пропозиції редакції, напишіть на окремому аркуші і покладіть у конверт разом з анкетою. Отже, радімося.

«ШКОЛА КОМСОРГА» ПРОПОЗИЦІЇ РЕДАКЦІЇ. ЯКА ДУМКА ТВОЯ?

«ОРІЕНТИР». Наприкінці кожного місяця редакція розпідіає про те, що планують робити в наступний період Центральний, обласний, найбільш місцевий районні комітети комсомолу, дає короткий підсумок роботи за попередній місяць, коментує постанови партійних, радянських, комсомольських органів.

на які слід звернути особливу увагу, інформує про найцікавіші чи найкорисніші для комсомольських активістів матеріали, що появилися в періодиці за попередній місяць.

«КОДЕКС КЕРІВНИКА». Статті про авторитет, ініціатив-

Школа комсорга

АНКЕТА „МК“

ність, принципиовість та інші моральні аспекти керівництва.

«ЛАБОРАТОРІЯ УПРАВЛІННЯ». За що братися комсоргові самому, а що доручити членам бюро? Як провести збори, аби вони були цікавими? Як організувати змагання? Відповіді на інші ваші запитання, що стосуються вміння керувати.

«РОЗБЕРЕМОСЯ РАЗОМ». Конкретна життєва ситуація з практики комсомольського працівника. Її розбирають за принципом «круглого стола» члени авторитетного журі, куди входять ветерани комсомолу, партійні працівники, досвідчені комсорги. А відом, хто сюди поспішить увірватися — поради. Ва-

ші пропозиції обов'язково буде враховано. І ще одне: опишіть якусь труднощі чи складну життєву ситуацію, яка виникла у вашій роботі і з якої вам важко знайти вихід. Порадимося — допоможемо.

«У НАС БУЛО ТАК». Виступи комсоргів різних поколінь. Досвід. Дискусія. Думки.

«ПІРАДИМОСЬ». На розсул комсоргів-читачів — якесь питання або лист. Потім — розмова на сторінках газети.

«СЬОГОДНІ — ГОЛОВНЕ». Розповідь про те, як виконати головні завдання, що стоять перед комсомольськими організаціями (хоча б ті, що будуть надруковані в нашому «Орієнтірі», тематичні збори, Ленінський урок та ін.). Методичні поради.

«КОМСОРГИ ПОКОЛІНЬ». Нариси, розповіді про комсомольських ватажків за 60-річну історію Ленінської Спілки Молоді. Важливе місце — розповіді про нинішніх комсоргів, про те, як мужніють вони, як освоюють нелегке вміння керувати молодіжними комсомольськими колективами.

Нагадаємо, що ви, читачі, можете доновити цей список. Редакція планує друкувати матеріали рубрики «Школа комсорга» двічі на місяць. Чи згодні ви з цим?

І останнє. При бажанні відрекомендуйтесь у листі: назвіть своє прізвище, ім'я, по батькові, адресу, коли вперше вас обрано комсомольським ватажком, яку комсомольську організацію очолюєте. Обов'язково напишіть, які питання, проблеми, досвід вас хвилюють найбільше, про що б ви хотіли прочитати в наступному випуску «Школи комсорга» під тими підрубриками, які пропонує редакція.

КОНКУРС З ТОЧКИ ЗОРУ УЧАСНИКА

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

фінальних обласних поєдинках, а здобути це право тільки кілька десятків із них. Такі суворі правила конкурсів. У цій формі соціалістичного змагання молоді знаходять для себе багато чого: напружену боротьбу, можливість порівняти свою кваліфікацію з кваліфікацією товаришів, розширити свою технічну ерудицію, оволодіти передовими методами праці.

Допомагають конкурси створювати й цінності соціального характеру: почуття робітничої гордості, свідоме ставлення до праці, глибокий інтерес до традицій

колективів підприємств. Конкурс — це ще й пропаганда робітничих професій. Вони стали важливою складовою частиною патрістичного руху «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молодих!»

І потрібно дуже бережливо і раціонально розпоряджатися тим багатством, котрі нам приносять конкурси професійної майстерності. Досвід чемпіонів цих поєдинків потрібно примусити активно працювати на п'ятирічку.

Професійні конкурси, якщо підходити до них по-господарському, не повинні закінчуватися на вшачуванні переможців. На жаль, що багато комсомольських

організацій сталять крапку саме на цьому. Після закінчення конкурсу саме й повинна розпочатися найактивніша робота з тим, щоб передати досвід, прийом праці чемпіонів. Нехай сам чемпіон у визначені дні чи години розкриває перед молодими робітниками «секрети» майстерності. Дуже корисними могли б стати візити переможців конкурсів на інші підприємства, де б вони могли виступити перед аудиторіями молодих робітників.

Пропозиції ці, думаю, зацікавлять комсомольські організації і їх комітети. Підвищенню ефективності конкурсів професійної майстерності сьогодні за-

лежать від того, настільки глибоко комсомольські активісти розуміють завдання соціалістичного змагання за виконання головних завдань п'ятирічки. Змагання ж — це безперервний процес творчого вдосконалення, творчої роботи там, де створюються матеріальні цінності, а значить і загальний достаток. У професійних конкурсах, як одній із форм соціалістичного змагання, теж не може бути «канікул». Сьогодні потрібно розпочати робочі будні по підготовці професійних поєдинків нового року.

О. ФОМЕНКО, токарь Олександрійського електро-механічного заводу, лауреат республіканського конкурсу професійної майстерності 1977 року.

ДРУГИЙ ЕТАП ЕКСПЕДИЦІЇ В ПЕРІОД КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ, ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ,

«ЗОРЯ СОЦІАЛІЗМУ.
КОМСОМОЛЬСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ
ПЕРШИХ П'ЯТИРІЧОК»

**ОБЛАСНА
КРАЄЗНАВЧА
ЕКСПЕДИЦІЯ
МОЛОДІ**

Нагадуємо, тривалість етапу: січень — лютий 1978 року.

ДО УВАГИ УЧАСНИКІВ ЕКСПЕДИЦІЇ:
ЗАКІНЧИВСЯ ПЕРШИЙ ЕТАП ПОШУКУ.
КОЖНИЙ РАЙОННИЙ ШТАБ ПОШУКУ ДО 12
СІЧНЯ МАЄ НАДІСЛАТИ НА АДРЕСУ: 316050,
ВУЛ. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36, РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ
«МОЛОДИЙ КОМУНАР» СИСТЕМАТИЗОВА-
НУ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ВИКОНАНУ РО-
БОТУ З ПОМІТКОЮ «ПОШУК-60».

Обласний штаб експедиції
«Пошук — 60 комсомольських літ».

Випуск № 3

ЛИСТ В НОМЕР

У «Молодому комунарі» за 24 листопада на сторінці «Пошук-60» мене зацікавила одна фотографія. Така ж є в нашому сімейному альбомі. Серед випускників Чорноліської лісної школи мій батько — Дмитро Романович Каплун.

Після закінчення цієї школи він працював у Чутанському лісництві (Єлисаветградський район Кіровоградської області) помічником лісника, згодом — лісником. На початку Великої Вітчизняної війни пішов на фронт. Подальша доля батька невідома, він пропав безвісти.

Надсилаю фотографію батька і звертаюся до пошуковців з проханням: допоможіть мені більше взяти про нього, розшукати друзів його комсомольської юності. Можливо, вони розкажуть мені про батька. Я його не пам'ятаю. Коли він пішов на фронт, мені було півтора року.

М. КАПЛУН,
м. Кривий Ріг.

ДРУГИЙ ЕТАП: ЗАВДАННЯ

Історична довідка

У великій боротьбі за соціалізм на всіх ділянках народного господарства комсомол був у перших рядах. Юнаки і дівчата разом зі старшим поколінням брали участь у господарському зміцненні колгоспів. І в тому, що на Єлисаветградщині влітку 1930 року було завершено суцільну колективізацію, немала заслуга комсомольців.

Про те, як жили і працювали комсомольці і молодь 30-х років, розповідають документи партійного архіву. Правда, збереглися вони не всі. І завдання другого етапу експедиції «Пошук» — виявити й зібрати документи і фотографії цього періоду, знайти безпосередніх учасників тодішніх подій і записати їхні спогади.

У цій довідці ми даємо деякі факти, що свідчать про трудові здобутки і звернення молоді, комсомолу Кіровоградщини в 30-х роках.

працювали по-ударному. Комсомольські організації складального, ковальсько-пресового та конструкторського цехів стали називатися стахановськими; Тетяна Сергач, Марія Тютій, Олександр Носков виконували виробничі норми на 700—900 процентів.

У сільському господарстві розгорнувся рух п'ятисотниць. Наприклад, комсомольці села Тишківки (Добровеличківський район) Марія Стеценко, Марія Вихрестюк, Андрій Мельник, Ольга Колесник ухвалили на зборах включитися в соці-

лістичне змагання. Серед його переможців у 1936 році були комсомолки Марія Стеценко (комбайнерка) і Марія Вихрестюк (лактоза), які перевиконували норми виробітку в півтора раза.

2 лютого 1939 року відбулася перша обласна комсомольська конференція, вона обрала членів пленуму, ревізійну комісію обкому комсомолу і делегатів на XI з'їзд ЛКСМУ. Документи цієї конференції не збереглися. Було б добре, якби учасники операції «Пошук» розшукали її деле-

гатів і взяли у них спогади, фотографії.

З ініціативи комсомольців цеху № 2 заводу «Червона зірка» почався рух багатостатників. Напередодні 22-ї річниці Великого Жовтня 75 процентів комсомольців цього заводу вже освоїли по два-три верстати. У промисловості і на залізничному транспорті області працювало 2252 комсомольці-стахановці, які систематично виконували і перевиконували норми виробітку. Комсомольський екіпаж паровоза СУ-205-96 Знамянского депо, перейшовши на госпрозрахунок, зекономив 3148 карбованців і десятки тонн вугілля. За високі показники стахановської праці сімох комсомольців Знамянского залізничного вузла було нагороджено медалями і значками. Хто вони? Встановіть їхні імена.

На полях області трудилось 23 тисячі юнаків і дівчат. Молодь була ініціатором багатьох починань. Вона працювала у дві зміни, без вихідних. В області налічувалося 1500 комсомольсько-молодіжних сівалок, 220 комбайнових агрегатів, 200 тракторних. Авторитет комсомольців зростав.

ДЕБЮТИ

В

„МК“

Валентина
ЛИТВИНЕНКО

Валентина Литвиненко — молода артистка Кіровоградського українського музично-драматичного театру імені М. Т. Кропивницького. Її прозові образки виконані щирим, інтимним потугам першого кохання, любові до рідного краю, до рідної природи. Вони орнаментовані світлим радками творчої уяви Валентини.

І хай не зовжди ще скориться перо молодій авторці, все ж її твори, навіть одягнувшись у фантастичний сюжет, хвилюють і захоплюють своєю безпосередністю, своєю органічністю і природністю.

Бо можна видумати персонажів, кульмінаційний момент, розв'язку, але не почуття. Його не видумаєш і не вичитаєш ні в якій книзі. А саме воно, на наш у думку, виступає головним героєм у прозі Валентини Литвиненко.

У нашій газеті вона друкується вперше. Отже, пропонуємо її нову казку.

Казка про Кришталеву Троянду

Вона народилася на віконному склі одного пологого зимового світанку, напередодні весни. Це була пречудова білосніжна Троянда, справжній витвір мистецтва! Її тоненьке ніжне стебло ледь торкалося вікна. Здавалося, досить одного поруху — і квітка, мережана вигадливими лініями, злетить на підвіконня тихо й легко, мов сніжинка... Це був перший у її житті світанок.

Перед нею лежав безмежний білий світ — таємничий і чудовий. Яскраві зорі наділи за горизонт, розбризкуючи на півнеба холодне сяйво. Червоний схід здавався величезним полум'ям серед безмежної землі. Дивовижна краса народження світанку так вразила тендітну Троянду, що вона не могла поворухнутися жодним листочком і, затримавши подих, зосталася, наче в чарівному танці.

Червоне коло сонця ось-ось мало виірнути з-за обриву. Та раптом надіти дужий північний вітер, дику повистукує, мов пастух, зігнав у череду пелухаті білі хмари і жбурнув у вікно цілу пригорщу снігу. Троянда дзвічко засмілася. Звичайно, ніхто не чує її сміху, адже для всіх вона була просто химерним візерунком на вікні.

Сніжинки торкалися скла, цілували її прекрасне біле личко і весело гукали: «Гей, сестричко, здрастуй! Яка ти гарна-гарна! Ходи до нас у коло, потанцюєш. Ходи! Ходи!»

Лютневий Мороз тупцював під вікном, смішно дмухав холодними губами: «Найпрекрасніша з прекрасних! Прийми моє кохання! Я обдарую вас небаченими крижаними самотніями, я повезу вас на далеку Північ, у країну, де вічний сніг і спокій. Ви будете вічно молоді і чарівні!»

Троянда сміялася йому у відповідь і закривала личко крижаними пелюстками. Їй зовсім не хотілося в якусь чужу холодну країну, що звалася Північчю. Вона була щаслива тут, на тім великому вікні.

Кілька днів підряд ішов густий сніг. Іскристі замети під вікном терестилися в легкі вигадливі споруди. В них тонули дерева, кущі, далекі будинки. А Троянда, весела і безжурна, раптом засмувалася. Її не радували ні сестрички-сніжинки, ні кумедні горобці, ні поважні снігурі. А свого залишались вона просто чути не могла, так він набрид скрипучими холодними речами.

Якось надвечір небо проясніло. З-за хмар виплинула молодий місяць, закружляючи в хороводі блискучих зірок... Небо раптом ожило, дихнуло далеким сяйвом. А маленька Троянда відчула себе як ніколи самотньою і нещасною серед зоряного безмежжя. Її снігове серце стиснулося у болісний клубок. Уся вона тремтіла ніби від холоду. «Що зі мною? Чому мені так сумно й тривожно?», — думала вона засинаючи. Тієї ночі їй снився дивний сон. Ніби вона злетіла високо-високо в небо. І там серед зоряного хороводу сама стала білою зіркою, крилатою й легкою, немов пташка...

Внизу, на землі, палало величезне полум'я. Воно набило до себе невідому і всевидому силу. Троянда заплющила очі і полетіла вниз. Політ був бентежним, солодким і страшним... Настав світанок...

На підножці появилася сонце, розсіпаючи навколо безліч сльотних і гарячих променів. Один промінець упав на вікно, де спала квітка.

Незрозуміла гаряча хвиля ударила їй у груди і відразу осію її повновила щасливим почуттям... О, це був він! Кохання довгожданого часу. Він спалахнув для неї незбагненим дивом. Забувши цілий світ, усім єством вона тяглася до таїнства і щастя... Біла, тремтяча, майже несприятна, Троянда впала на гаряче джерело променя. І раптом... почала танути.

Лютневий Мороз безсило скреготів зубами, заламупав благально крижаний руки: «Отямся! Що ти робиш? Що ти робиш?»

А Троянда забула про все на світі... Кохання вирувало в її сніжному серці. Це були високі й світлі хвилини щастя. Зачарований дивною красою, сонячний промінь припав губами до холодних пелюстків. Гаряча воля заблизилася на шибці...

Як ніжно він торкнувся скла, як далеко цілував прозоре біле личко! Сніг закружляв перед вікном гарячим полум'ям весни.

Троянда танула...

П'яний ранок дзвонив у весняні дзвони. Сонце збирало свої промені в одне розжарене коло, спозиваючи про теплий і щасливий день. Срібно висліваючи, стрибали веселі струмки. Гарячі краплі збігали по склу на підвіконня і повільно капали із талого снігу... То були останні щасливі слози сніжної Троянди. Вона розтанула, навіть не помітивши того.

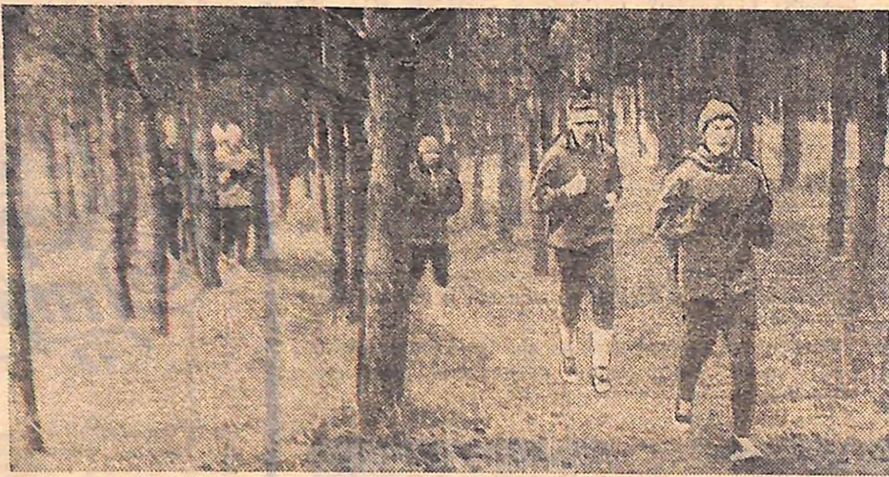
Кохання видалося їй всещасливим світлим чудом. Розтанув Незабаром зволожено шибка зовсім просяхла. Розтанув сніг, зазеленіли трави. А перед вікном розквітнув кущ прекрасних білих троянд. Їх було так багато, і кожна була дуже схожа на прозору сніжну квітку, що віддала маленьке серце вічному коханням...

— «Зірка» непогано провела торішній сезон. І, коли підбивали його підсумки, керівництво команди вважало однією з найважливіших умов успішного виступу в наступному чемпіонаті — збереження складу гравців. Чи вдалося досягти цього?

— Так, удалося. За останні три роки, які я працюю в колективі разом з Ю. І. Махном та Ю. І. Горожанкіним, та, мабуть, і за весь час перебування «Зірки» в класі «А», підготовка до нового сезону нині вперше починається в тому ж складі, що й торік. Жодної втрати. Це має велике значення. Футболісти знають один одного, вже зіграні між собою, непогано зарекомендували себе в минулому сезоні. Це говорить і про

КІРОВОГРАДСЬКА ФУТБОЛЬНА КОМАНДА «ЗІРКА» ПОЧАЛА ПІДГОТОВКУ ДО XXXII ЧЕМПІОНАТУ КРАЇНИ. НАШ КОРЕСПОНДЕНТ ПОПРОСИВ СТАРШОГО ТРЕНЕРА КОМАНДИ ЗАСЛУЖЕНОГО ТРЕНЕРА УРСР О. І. РАСТОРГУЄВА ВІДПОВІСТИ НА КІЛЬКА ЗАПИТАНЬ

«ЗІРКА» ПРИСТУПИЛА ДО ТРЕНУВАНЬ.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

„ЗІРКА-78“

ЗА ЦІКАВИЙ ФУТБОЛ

здруженість колективу, про те, що кожному подобається грати в ньому. Це й запорука стійкого морального клімату, що неабияк впливає на турнірні результати. Є в команді й поповнення. Віктор Абрамов прийшов у колектив з ворошиловградської «Зорі». Повернувся в команду Микола Журавльов — він грав то-

рік в Ангарську. Виявив бажання виступати в «Зірці» футболіст керченського «Спартак» Сергій Южиков, повернувся з армії Ігор Горожанкін. Хлопці всі молоді віком, але кожен має певний досвід і здатний посилити команду.

— Торік існував віковий ценз для команд другої ліги класу «А». Яке становище нині?

— Запровадження такого вікового цензу ми й раніше вважали непродуктивним рішенням. Адже подібним адміністративним методом не можна розв'язати питання омолодження команд. До того ж у 26, 27 і навіть більших роках гравець іще повний сил, збагачений досвідом, і відрахування таких завдає більшої шкоди, ніж користі. Тож закономірно, що згаданий віковий ценз проіснував лише один сезон, тепер його скасовано.

— Отже, Олексію Івановичу, керівництво команди в основному добре знає особливості, здібності і недоліки майже кожного футболіста. Відпадає необхідність «прощупувати» гравців, перевіряти, хто що може. Чи матиме це вплив на хід підготовчого навчально-тренувального процесу?

— Звичайно, раніше, ніж у минулому, почнеться комплектування ланок, награвання зв'язків між ними та окремими гравцями. Виконуватиметься в основному той самий обсяг роботи, що і в останні роки, — це себе виправдало. Однак та обставина, що гравці команди майже рівні за технічними озброєнням, що ми їх добре знаємо, дасть змогу приділити більше уваги тактичній підготовці. Саме це, а також уведення до складу команди таких гравців, як Абрамов, Журавльов та інші, сприятиме розробці й награванню новинки у системі

і побудові гри, в тактиці.

— Раніше команда проходила підготовку до сезону в різних місцях. А як буде нині?

— Як і в минулі роки, підготовчий період у нас буде поділений на три етапи, під час перерв між якими команда перебуватиме і тренуватиметься в Кіровограді. Перший етап, що триватиме 12—15 днів, і буде присвячений в основному загальній фізичній підготовці, проведемо у Світловодську. В лютому на запрошення наших друзів з Народною Республікою Болгарії відіємо туди для проведення трьох-чотирьох контрольних ігор. Останній, передсезонний етап пройде, як і раніше, в м. Мукачевому Закарпатської області. Надаємо йому особливого значення. Буде уточнено основний склад команди на старт чемпіонату, проведено чотири—п'ять ігор уже на рівні турнірного періоду. Всього за підготовчий сезон зустрінемося з іншими командами 10—12 разів. Вважаємо, цього буде досить для передтурнірної підготовки.

— І останнє в таких випадках запитання. Плани команди та її керівництва на наступний чемпіонат?

— Насамперед, прогнозувати ще рано: ми не знаємо суперників, їхніх сил і можливостей. Одно можна сказати певно: і керівництво команди, і футболісти зроблять усе для того, щоб виступити краще, ніж торік.

Горизонти науки і техніки

КУЛЬОВА БЛИСКАВКА — ТЕПЕР НЕ ТАЄМНИЦЯ?

НЕ БАГАТО, мабуть, у природі загадок, які б так довго лишалися нерозкритими. Кульова блискавка рідко потрапляє на очі самим ученим, але кількість очевидців така велика, а описи «вогнистої кулі» так сходяться, що в її існуванні давно ніхто не сумнівається.

Як ж природа кульової блискавки? Теоретики побудували десятки моделей явища, котре спостерігається, але жодна з їхніх гіпотез так і не змогла пояснити всі особливості цього феномена.

Сьогодні більшість дослідників сходиться на тому, що кульова блискавка — це сконцентрована плазма. Тут, одначе, зразу виникає ряд питань, відповісти на які вчепним до останнього часу не вдавалося. Адже плазма — це суміш позитивної й негативної заряджених часток. А фізики давно знають, що ніяка система електричних зарядів під дією лише електростатичних сил, при відсутності будь-яких зовнішніх полів не може перебувати в стані стійкої рівноваги.

Ініційми словами, якщо в каналі лінійної блискавки народжується плазмовий згусток — що, як показують спостереження з допомогою швидкісної фотографії, завжди можливе, — то з причини взаємного розштовхування часток він повинен швидко розсіпатися. На ділі ж новонароджене сімейство опиняється в

полоді невідомої сфери. Що може вдержувати електрони та йони? На це запитання вдалося відповісти досить уреші: радіохвилі. Експериментально встановлено, що під час розряду блискавки народжуються електромагнітні коливання різноманітних частот, у тому числі дуже високих. Електромагнітна хвиля певної частоти, поширюючись уздовж високоіонізованого каналу лінійної блискавки, проходить ділянки з різною концентрацією електронів.

Старший науковий співробітник Научно-дослідного інституту механіки Московського державного університету Олександр Хазен запропонував цікаву гіпотезу. На його думку, змінене поле породжується всередині згустка досить швидко: частину електронів поно заганяє в центр сфери (і цей негативний заряд не дає розлетітися позитивним іонам), решту «викидає» назовні. А тут вступають у грава закони механіки Обидва «колективи» електронів завдяки одержаному від поля імпульсу, створюють ефект реактивної віддачі: ті, що рушили до центра, намагаються розштовхнути стінку зсередини, ті ж, що кинулися до периферії, навпаки, прагнуть стиснутися межу кулі. На певній відстані від її центра сили урівноважують одна одну, і стінка замиряє.

Так було знайдено механізм стійкості сферичної сфери.

Світлої... Але ж це означає, що кульова блискавка випромінює енергію. І якщо «лампочка» світить, значить, повинне бути й джерело. Причому розрахунки показали, що від загальної світлої сфери виходить близько 100 ватів потужності, яка безперервно підводиться, тому, що приблизно стільки куля втрачає на випромінювання. Де джерело? Цей «горішок» для теоретиків виявився, мабуть, найважливішим.

Після ретельних і кропітких досліджень грозової погоди Олександр Хазен знайшов оригінальне пояснення. Атмосфера наша складається в основному з азоту і кисню. Під час грози електрони, що дрейфують через неї під дією різниці потенціалів, які виникають між хмарами і землею, безперестанку стикаються з атомами цих газів. І тут (дивна природа на атомному рівні!), відбуваються події, зовсім неможливі у звичайному світі, який ми спостерігаємо. Адже, якщо в цільному потоці нішоходів ми задумуємо рухити «напопек», то зазнаємо тим більше конфліктних зіткнень, чим швидше рухаємось. Не те в атмосфері. По-перше, з киснем і азотом електрони стикаються по-різному. Та головна хитрість, виявилось, полягає в тому, що з атомами азоту (яких більшість) електрони зазнають зіткнень, тим менше, чим... вище швидкість електронів! У результаті окремі ділянки дрейфуючого моря електронів, що досягли деякої критичної швидкості, раптом починають скоюватися, немаче з гірки. Виникає цікавий ефект: у заряджених часток швидко зростає температура, і вони починають випромінювати світло. І швидше, ніж порівняно

з рівномірним дрейфом, що передбачався, мчать уже з величезною швидкістю — близько 1000 кілометрів на секунду. Тепер кінематичної енергії електронів цілком досить, вважає Хазен, щоб, увійшовши в плазмову кулю, «застопорити» хвилю, що наскокується, своїм електростатичним полем її піднявши (такий механізм фізикам відомий) і повністю вали втрати блискавки на випромінювання.

Линіється додатки, що ця модель кульової блискавки добре пояснює всі особливості її неспіввідношеного характеру. Чому вона лізе в дімарі і квартирці? Та тому що під будівлями вищий рівень підґрунтових вод, значить, вища провідність, більша концентрація електричного поля — сюди й «скоюється» електропротидна куля. Чому вона часом «вириває»? Іноді до неї підводиться дуже багато енергії і «посудина» лопається від переїрпаву. Може бути й інше: потрапляючи в ділянку підвищеної напруженості поля, згусток з гуркотом розривається, перетворюючись із кульової блискавки в лінійну. Легко пояснити, виходячи з моделі плазмового згустка, чому світне лише то спокійно ширше над землею, то рухається по вигадливій траєкторії: тут блискавка підкоряється волі електричного поля, а грозових електричних полів, що змінюються.

Теорія одного з найзагадковіших явищ природи, розроблена Хазеном, уперше не має помітних супернистостей. Однак остаточний вердикт щодо її справедливості дасть, як завжди, лише експеримент. Умови дослідів, здатного перевірити результати розрахунків, автор нової гіпотези нині розробляє.

О. БОРИСОВ.
(ЛПН).

СЕРЕДА, 4 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.30 — Гімнастика. 8.50 — Мультифільм «Незнайко в Сонячному місті». 9.00 — Концерт дитячого ансамблю. 9.40 — Телевистава «Між не-

бом і землею». 10.40 — «Зимовая фантазія». Балет на льоду. 11.30 — «Твій труд — твоя висота». Кінопрограма 15.35 — Концертний зал телестудії «Орел». 16.20 — «Віагукніться, сурмачі». 16.50 — Телефільм «Лесіа». 7. 8. 9 серії. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — К. т. «Яліска — веселниця». Концерт вихованців дитсадка № 46. (К-д). 18.45 — Тираж «Спортлото». 19.00 — Чемпіонат світу з хокею серед юніорів. Фінал. (Канада). 21.00 — «Час». 21.30 — «Вечір поезії в Лузниках». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Хлопчик із зеленого стручка». Ляльковий вистав. 11.00 — Новини. 11.15 — «Наука — ви-

робничтву». 11.45 — Телефільм «Хвилі Чорного моря». 3 серія. 12.45 — О. Гончар. «Перекоп». 16.10 — «Сонячне коло». 16.55 — «П'ятирічка ефективності і якості». 17.30 — Діалог дітей. «Сонечко». 18.00 — Б. Литвинський. «Слов'янська упертіра». 18.30 — «Поезія». 19.00 — «Вісті». 19.30 — «Слава солдатська». 20.20 — Концерт радянської пісні. 20.40 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «За твоєю долею». По закінченні — новини.

ЧЕТВЕР, 5 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.30 — Гімнастика. 8.50 — Мультифільм «Незнайко в

Сонячному місті». 6 серія. 9.05 — «В Московському зоопарку». 9.35 — Телефільм «Собака на сіні». 1 і 2 серії. 14.30 — Док. фільм «Створи пісню». 14.40 — «Один за всіх, усі за одного». 15.25 — Шахова школа. 15.55 — Зустріч з делегатами 4-го Всесоюзного з'їзду юних геологів. 16.50 — Телефільм «Лесіа». 10. 11, 12 серії. 18.00 — Кіровоградська спортивна». (К-д). 18.30 — «Ленінський університет мільйонів». 19.00 — Заключний концерт фестивалю мистецтв «Російська зима». По закінченні 1-го відділу. «Турне чотирьох тропіканців». (Австрія). (21.00 — «Час»). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 14.45 — Телефільм «Хвилі Чорного моря». 4 серія. 15.45 — «Весела карусель». 16.15 — «До 80-річчя з дня народження В. Союрі». 16.50 — «Золоті Зірки України». Кінонарис. 17.05 — Мультифільм для дітей. 17.30 — «Становлення». Передача 1. Про колектив електростале-плавильного цеху Донецького металургійного заводу. 18.00 — Грає Леонідів естрадний оркестр Вірменії. 18.30 — Видання «Веселка» — дітям. 19.00 — Вісті. 19.30 — І. Колісник. «Панночка-селянка». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Продовження вистави. По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ, 6 СІЧНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.30 — Гімнастика. 8.50 — Мультифільм «Незнайко в Сонячному місті». 7 серія. 9.05 — «Зірка». Кіноальманах для дітей. 9.55 — Музичний телефільм «Горіх Кракатки». 11.05 — Док. телефільм «Відкриваючи світ». 14.30 — Док. фільм про спорт. 15.00 — «Літературні читання». Поеми М. О. Некрасова. 15.40 — «Москва і москвичі». 16.10 —

«Вперед, хлопчики!». 17.10 — Телефільм «Лесіа». 13, 14 серії. 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — Мультифільм «Шоу трамвай десятих номерів». 18.30 — «Основний Закон нашого життя». (К-д). 19.00 — Міжнародна зустріч з хокею: «Спартак» (Москва) — команда НХЛ «Сент-Луїс» (США). 21.00 — «Час». 21.30 — Всесоюзні змагання найкращих фігуристів. Парне катання. Коротка програма. (Олеся). 22.10 — Концерт з творів Штрауса. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — «Корабель з зеленою бортою». Ляльковий вистав. 11.00 — Новини. 11.15 — Телефільм «Хвилі Чорного моря». 5 серія. 12.30 — «Салют Жовтню!». 16.30 — «Орієнтир». 17.00 — Маленький концерт. 17.15 — Змагання молодих металургів Запоріжжя і Дніпропетровська. 18.00 — М. Лісенко. Увертюра до опери «Тарас Бульба». 18.30 — «Далі нас, учителі!». 19.00 — Вісті. 19.30 — В. Сосюра. «Червона зима». 20.00 — Фільм-концерт. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Х» з музикантами. По закінченні — новини.

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. у Кіровограді. Газета печатається на українському мові.

316050. ГСП. Кіровоград 50. вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.